

[Industriministeren]

ramme på 500 mill. kr. i forbindelse med kontraheringer inden udgangen af indeværende år.

Kaj Poulsen (S):

Også her vil jeg gerne takke ministeren for svaret. Når jeg i begrundelsen har skrevet, at ministeren har afvist det, hænger det sammen med, at vi jo har haft debatter både her i salen og ude omkring i landet, hvor ministeren har sagt, at han ikke kunne gøre mere, fordi det var en selvejende institution.

Men jeg takker for den åbning, der her var i ministerens svar, en åbning, der altså gik ud på, at man nu i skibskreditfonden kan lave en individuel risikovurdering af de enkelte projekter. Denne individuelle risikovurdering er hidtil gået ud på – og vi har ikke hørt signaler om ændringer – at man ønsker en sidesikkerhed på 50 pct. ud over et skibs værdi, en ordning, der har gjort, at Danmark i det sidste par år har mistet ordrer for milliarder.

På baggrund af det svar, ministeren gav på spørgsmål nr. S 552 – altså det, vi lige har behandlet om, at der ikke har været tab på kommercielle ordrer overhovedet i skibskreditens historie – er ministeren så enig med skibskreditfondens bestyrelse i, at denne individuelle risikovurdering skal have et sådant omfang, at man skal kræve 50 pct. ud over skibets værdi i sikkerhed, eller vil ministeren på den baggrund være skibskreditfondens bestyrelse behjælpelig med en lovændring?

Industriministeren (Stetter):

Som jeg nævnte i forbindelse med det foregående svar, er Danmarks Skibskreditfond en selvejende institution, og det er ikke således, at jeg har kompetence til at øve indflydelse på bestyrelsens afgørelser. Jeg kan ikke sige, om bestyrelsen vil nyoverveje situationen. Det er som sagt den, der afgør skibskreditfondens regler for udlån, også hvor stor formue man ønsker at have liggende som garanti for de udstedte skibsobligationer. Men jeg kan da sige, at både Skibsværftsforeningen og Danmarks Rederiforening er repræsenteret i denne bestyrelse, og hvis man fra branchens side ønsker at overveje disse spørgsmål, går jeg ud fra, at de vil blive fremført på rette sted, og det er som sagt i skibskreditfondens bestyrelse.

Kaj Poulsen (S):

Vi kan ikke leve med, at industriministeren gentagne gange, når vi debatterer disse problemer, tror, at ministeren ikke selv må tage initiativ til noget som helst, men skal vente på, hvad andre gør i denne sag. Det, vi taler om her, drejer sig om i tusindvis af arbejdspladser, om i tusindvis af familiers velfærd. Nu må ministeren snart finde ud af, at det ikke er forbudt for industriministeren selv at tage initiativ.

Jeg fik ikke svar på det andet spørgsmål, jeg stillede. Jeg er meget vel klar over, at der her er tale om en selvejende institution, som bygger på et lovgrundlag vedtaget her i folketinget, og at ministeren derfor ikke har den fornødne kompetence. Det er korrekt, og det kan jeg bekræfte, men jeg spurgte på den baggrund, om ministeren vil tage initiativ til at få ændret loven, således at ministeren på den måde kan være bestyrelsen i skibskreditfonden behjælpelig med at få disse vanvittige krav om sidegaranti fjernet.

Erenbjerg (S):

Vil ministeren overveje at gå ind i en garantistillelse for det manglende antal anparter i de to projekterede borerigge på Nakskov Skibsværft? Hvis dette projekt ikke bliver gennemført, eller hvis der ikke tilføres værftet andre ordrer, vil det betyde, at en tredjedel af husstandene på Vestlolland pr. 1. april er uden arbejde.

Industriministeren (Stetter):

Jeg har allerede oplyst, at der er sket ændringer med hensyn til skibskreditfondens krav om sidesikkerhed. Jeg agter ikke at fremsætte forslag til ændringer i denne ordning, men jeg har da ikke spor imod, at andre i salen eventuelt har sådanne tanker. Jeg mener, man må overlade det til den ansvarlige bestyrelse at træffe de nødvendige dispositioner, og jeg behøver ikke at gøre opmærksom på, at folketinget jo ikke kan konfiskere den formue, som ligger i denne selvejende institution, uden at yde fuld erstatning.

Hvad angår hr. Erenbjergs spørgsmål, er jeg fuldstændig klar over, at Nakskov Skibsværft har alvorlige problemer, fordi Difko ikke har været i stand til at sælge de anparter, som er udbudt i forbindelse med finansieringen af de omtalte to borerigge. Jeg har